

NAŠ MOSOR *Od srijede na kioscima spomen-knjig*

Meka duša u tvrdom uvezu

1. Don MILE ČALO

Bio je dobar sa sveštenim licima, naročito u vrijeme i u okolnostima kada bi se činilo da ti ljudi ostaju bez vjere i Boga. Mosor nije vjerovao, jer bi i Bogu bilo malo neugodno da Mosor u njega vjeruje. Tolikim bi potrebitim i vjernim on svojim plećima i čelom zaklonio vidik prema oltaru. Na njemu je bilo da kao nevjernik i bezbožnik svećenicima vraća vjeru u Boga, a vjernicima ufanje u svoje pastire, kao obične, drage i pomalo šašave ljude.

2. SEVERINA

Severina je dobra cura, ali često je upadala u nevolje, uglavnom bez svoje krivnje. U jednom trenutku moglo nam se učiniti da je sramoćenje Severine postalo važnim i konstitutivnim čimbenikom hrvatskog identiteta. A onda se pojavio Mosor da spašava stvari. Prema Severini je bio džentlmen, bio joj je bodigard, stariji brat, dida. Ali krivo ste pomislili, nije on spašavao nju, nego je spašavao – hrvatski identitet. Evo lijepe slike s fenom i Sevinim laktom, u borbenoj pozi. Kao mala, Seve je željela biti frizerka, ali Mosor je onda ostao bez kose, pa to više nije imalo smisla. Tako je postala pjevačica.

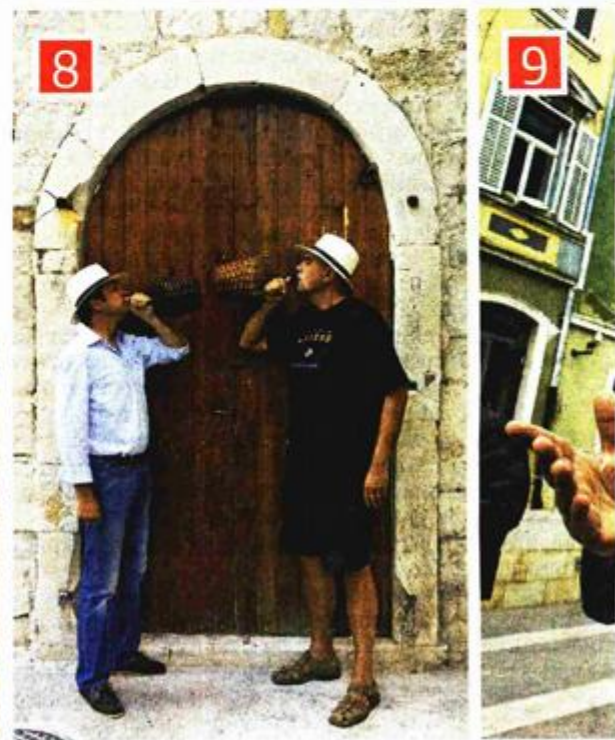
3. SLOBODAN ŠIJAN

Susret s kulturnim redateljem Slobodanom Šijanom zbio se kojih dvadesetak godina prekasno. Mosor vjerojatno ne bi imao što tražiti među Topalovićima, ali bi se sjajno

Libar će biti promoviran u utorak na Sajmu knjiga u Puli, a čitateljima Spektre predstavljamo dio izdašnog fotoalbuma koji dokumentira Mosorove privatne i profesionalne susrete s osobama iz javnoga života

PIŠU MILJENKO JERGOVIĆ | IVICA IVANIŠEVIĆ FOTOGRAFIJE CROPIX

a u počast Miloradu Bibiću iz pera Utorkaša i prijatelja

uklopio u obitelj Bilija Pitona. Zamislite ga za upravljačem onoga smiješnog automobila: cijelom glavom nadvisuje krov vozila, a lice ne odaje nikakvu aktivnost moždanih valova.

4. SAŠA ANTIĆ

Kakav je bio njegov odnos prema reperima, je li MC Mosor dijelio bijele od crnih izvođača, to sad nije važno. Uz Sašu Antića fotografu je uputio vojnički pozdrav. Ničega se više nije mogao sjetiti. Osim da je TBF antifašistička pojava, i da on to treba podržati.

5. LEPA SMOJE

Utorak uvečer, Vinkova konoba, društvo je već počelo tuč po spizi...

- A di je Lepa? - čuje se zabrinuto pitanje.
- Doma. Čuva trudnoću - odgovara Mosor.

6. LJUBIŠA SAMARDŽIĆ

Legende su legendarne jer ih netko čini legendarnim. I onda je onaj koji je legende učinio legendarnim i sam postao legenda. Kada je umro, svi su postali nekako običniji, nevažniji, prazni kao gruda zemlje u čovjekovoj ruci.

7. ABDULAH SIDRAN

Cjeloviti "kosmos i štasmos" velikoga pjesnika Mosoru je

možda promakao, ali je zato rado i često ponavljao jednu maksimu Abdulaha Sidrana: "Ženske noge, ma kakve one bile, vazda se negdje sastaju."

8. IVICA MATOŠEVIĆ

E, sad da je baš bio vinski znalac, profinjena nepca i raskošnog gastroenološkog obrazovanja, to nije. Ali nije se Mosor ni snebivao nad ljudima koji fino i skupo piju, niti nad onima koji svake godine dušu svoju iskapaju da bi načinili dobro vino. Evo ga sa slavnim istarskim vinarom, u nametnutoj borbenoj pozi, na koju je nesretni Matošević morao pristati.

9. ELIO PISAK

- Gospodin Ivanišević?
- Da?
- Elio Pisak pri telefonu.
- Molim?
- Elio, Elio... Evo me s Mosorom, u Puli, sve znam, sve mi je rekao!
- Je li?
- Je, je... I jedva čekam konačno upoznati svoga najvećeg obožavatelja.
- Ivice, vrata moga doma u Buzetu uvijek su vam otvorena.

- Aha, razumin... fala, puno fala... ajme, baš ste ljubazni... U offu se čuje Mosorov glas: Elio, ajmo onu šta je Ivici najdraža!

- Andjamo... Harmonikaaaaa trištinaaaaa, harmonikaaaaa trištinaaaaa...

Sljedećega jutra Mosor je iz prtljažnika izvukao cijeli paket memorabilija Estradnoga Lava Istarske Osobnosti: plakate, fascikle, cedeeve s dvojezičnim posvetama... Istrijanima na znanje, muzej u počast Eliju Pisku, Grejslend od sopila, nalazi se s krive strane Učke, Mosorovom zaslugom udomljen je na padinama Marjana.

10. ĐORĐI PERUZOVIĆ

U obitelji su ga zvali Zorzi, a u Sovjetskome Savezu Železni čalavjek. Naime, Đorđi Peruzović sedamdesetih je godina harao na širokome potezu od Kalinjingrada do Arhangelska, obično nastupajući u šljaštećem sakou od lamea, koji se toliko dojmio Ruse da su estradnoj vedeti iz bijeloga svijeta nadjenuli dojmjljivi nadimak.

Paradoksalno, čovjek koji je bačuškama širio vidike, Mosoru ih je sužavao. Naime, svaki susret s veteranima lakih nota njega je vraćao u poslovičnu bolju prošlost, u dane kada je Split bio tri konfekcijska broja manji, ali se s puno više razloga nego danas razmetao svojom veličinom.

